

רוג'ארון. אדרבא: ניתן לשער שדבר זה לא יהיה בגדר האפשר אפילו בכוחן של 100 דיביות בעלות חימוש כבד.

ניתן היה לטפל כאן עוד בשורה שלמה של ענינים נוספים, בדומה לנ"ל. אולם כבר ההצעות שהוזכרו כאן מחייבות תמורה מוחלטת בכל סוגיות האימון והחימוש. באחריות לתמורות כגון אלו שעה שהמצב הצבאי והמדיני רווי בתמידות מתיחות — לא ייתכן לשאת. זאת ועוד: עדיין לא הוכח כלל אם נכונות הנחות אלה כשהמדובר הוא בנקיטה בהן בתנאי אירופה. אכן, היות ודעותיו והצעותיו של ק. רוג'ארון כבר קנו להן מהלכים בעתונות שביצירה, יתכן מאוד כי בעם — וגם בצבא — עלול להיווצר אי-בטחון מסוים ביחס לאימון וחימוש הנהוגים כיום. כנגת מאמר זה הינה על כן לסייע לסילוקה של הרגשת אי-בטחון כזו — ולהוכיח כי ביחס לדרכי הגנת ארצנו צועדים אנו בדרך הנכונה; וכי יכולים אנו, מחר כאתמול, להשקיף בטוחות על עתיד מולדתנו.

שריון ולכל החילות הממונעים להתקדם במהירות ולהמחיש את עדיפות כוחם מכל בחינה שהיא. זאת ועוד: ללא עזרתם של הכוחות הממונעים והממונעים, בצירוף עם חיל-האוויר ובתוספת אמצעי-הקרב החדשים (כלי-זין ופצצות אטומיות וכי"ב) — אי אפשר יהיה לסייע בידי איש-הרגלים בכל מלחמה עתידה, יהא זה בהתקפה או בהגנה.

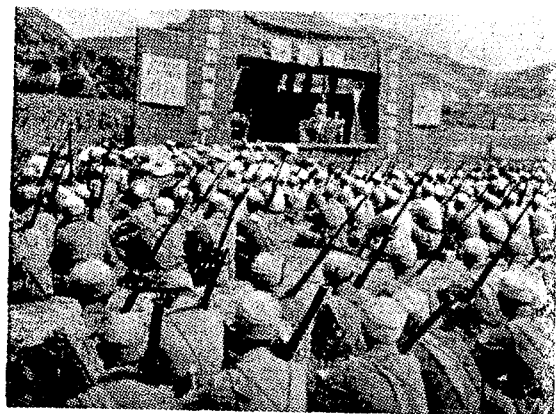
לבסוף, יש עוד להצביע כאן בפירוש על כך שעצמתו של הצבא הסובייטי, למשל, מושתתת בעיקר-של-דבר על הפעלתן והשפעתן של עוצבות-שריון כבדות-כוח וגושי-ארטילריה גדולים — ושל ציוד-המלחמה הכבד אשר בהכרח משולב באלה. על כן לא יקבל איש את ההנחה כי אירופה המערבית תוכל לנהל במקרה של צורך מלחמה מבלי שיהיו בידה סוגי-נשק ואמצעים אלה.

מסעמים אלה לא יעלה כלל על הדעת כי במקרה שתפרוץ התקפה של צבא סובייטי על מערב אירופה ניתן יהיה לבלמה בכוח 100 דיביות חמושות בכלי-זין כה קלים בלבד, כפי שהוצע בספרו של ק.

צ'סטר וילסון

זאת לימדה קוריאנה

מספקת לה את כל-הזין הכבדים אותם אין ביכולתה היא לייצר — עשויה סין, להעמיד צבא אשר יהא רב כוח גם בהריצות הצבאית כשם שיהיה רב במספרו. היחידות הסיניות אשר הוטלו לקוריאנה בשלהי 1950 יכולתן היתה מרובה ביחוד באותו סוג של מסע-

חיילים סיניים מקשיבים לקומיסרים, המספרים להם מדוע הם לוחמים.

עצמתה העולה של סין

ממלחמת קוריאנה יצאה סין כמעצמה צבאית רבתה. זוהי המסקנה שיש להסיק מן העובדה כי תוך ארבע שנים מאז נצחונו המוחלט של מארצות-סונג על צייאנג-קאי-שק היה בכוחה של סין — בעזרה כלכלית מצד רוסיה — להעמיד בשדה צבא בן מיליון איש, אשר לא ניתן היה לאומות-המאוחדות להביסו מבלי הסיכון של גרימת היאבקות גדולה פי כמה.

עצמתו הכוללת של הצבא הסיני קרובה עתה לארבעה מיליון איש. כוח-צבאי פעיל זה נשען על מלאי כוח-אדם אשר כמעט ולא ניתן לדלותו, כי מצויים בסין למעלה מ-100 מיליון איש בגיל השירות הצבאי. מאלה מאורגנים כששה מיליון ביחידות מילי-ציוניות.

הכוח-הפוטנציאלי הגלום במלאי עצום זה לא היתה לו משמעות צבאית רבה כל זמן שחסרה סין הן את ההנהגה הפוליטית והן את המשאבים הכלכליים הנוחצים להפיכתו לדבר-של-ממש. אולם מלחמת קוריאנה הראתה כי בפיקוד הקומוניסטי — וכרוסיה

מתוך „גרולדס-פוסט" 14.8.1953.

הקשר המורכבים הנחוצים בשביל תיאום אישם של כל-יגשק אלה.

בסתקפות הגדולות באביב 1951 סמכו הסינים כמעט על הנשק-הקל בלבד, בצירוף אש-הטרדה מכל-ייריה ארטילריים בודדים. אולם שעה שתקפו בעצמת-גייסות גדולה בנובמבר 1952 את „הר הסוס הלבן“ ("White Horse Mountain") נתמכה הסתע-רותם בריכוזי ארטילריה ומרגמות אשר כשטף אישם לא נודע מאז מחסומי-האש שבחזית המערב ב-1918.

גורם האוויריה

אף כי נכשלו שוב, היתה זאת בעיקר תוצאה של היעדר משאבי אספקה — או ארגון הספקה — שהיא בהם כדי תמיכה מספקת בהתקפה מתמשכת, או בחזירה עמוקה. צד-חולשה זה עשוי להתמיד, ככל שיעמדו הסינים פנים-אל-פנים למול כוחות אשר להם שליטה גמורה באויר; אה, ככל שיהיו נתונים במבצעים ניידים המצריכים דרגה גבוהה של מיכון.

בשנתיים האחרונות הקימו הסינים לפחות ארבע דיביזיות משוריניות המצוידות בטנקים-בינוניים רוסיים T-34, וכן כוננו דיביזיות נגד-טנקיות אחדות. אך צבאם עודנו, בראש-וראשונה, צבא צועד-ברגל, אשר ידו תהיה על התחתונה במידה חמורה למדי משימצא בארץ של שטחים-פתוחים, המתאימה ללחימה-ממוכנת.

בחולשות אלו באשר ללוגיסטיקה ולניידות יש אמנם כדי לעורר בסינים את הרצון להימנע מלהסד תבך, במספר השנים הקרובות, במלחמת-יבשת רחבת-ממדים. אולם אין סיבה שלא יגיעו הם אל אותה רמת חריצות של הצבא הסובייטי בכל הנוגע להפעלת כוחות משוריינים; כמובן — במידה שהרוב סים יוסיפו לספק להם טנקים ומדריכים.

בינתיים, באותו תכל-עולם בו ניתן להם להפעיל את גייסותיהם תוך השגת תכלית מדינית רבה ביותר, וגם זאת תוך סיכון צבאי מועט ביותר — דהיינו, בדרום מזרחית של אסיה — קשה עד מאוד יהיה לעקור את הסינים לו היו נכנסים לשם.

התקפות-בהמון

בקוריאה הוכיחו הם את היכולת להתקדם אף בפניה של עצמת-אוויר שכמעט והיתה מוחצת וממגרת את הכל לפניה; את העובדה שלא ניתן לעצורם אלא בכוחו של חיל-רגלים תקיף-דרוז, מחזק היטב ונהנה מסיוע חזק; את יכולתם להחזיק במערכם

מלחמה בנוסח גריליה-רבותי (וגריליה המתחילה כבר תורגת אף מחוץ לתחום-גריליה) אשר כמותו ניהלו במלחמת-האזרחים הסינית. אותו זמן עצמו היו כורחות האומות-המאוחדות פרוסים על פני חזית הרבה יותר מדי ארוכה. עד כדי סיכון חמור לעצמם, ואיוון מערבם לקוי היה בשל ההתקדמות הנחפזת לעבר הגדה האלה. עליבן היו פגיעים במיוחד לאותם תכ-פסי הסתגנות ולפיתהא אשר הסינים ידוע ידעו כיצד להשתמש בהם.

תכונותיו של החיל הסיני

הסינים — שהיו אמיצי-לב, מחוסנים ומסתפקים במועט, מסוגלים לצעוד ולטפס על פני מרחקים שנר-אים כעצומים לפי מושגי מערב — לימדו אז את האמריקאים פרק נוקב בסוגיית השימוש הטקטי בפני הקרקע. הם הוכירו לאלה הזכר ושנו, את החשיבות של סטיה בשעת הצורך מן הכבישים ומדרכי השדה ושל קניית השליטה בקרקע הנישא. במסיבות אלו היה בעדיפותם המספרית של הסינים, ובנכונותם לתקוף ולפרוץ קדימה מבלי שים לב לאבידות, כדי משקל-שכנגד (ולמעלה מזה!) למחסור בכלי-הנשק הכבדים ולהיעדר האימון באורח-מבצעים המתקרב יותר למה שרגיל במסגרת צבאית תקינה.

אכן, נקודות-חולשה אלה נראו עד מהרה לעין, משנתכוננה חזית חדשה, התוצאה את „קרהמתנים“ הצר של קוריאה — בראשית 1951. הנסיונות, שערכו מחילה הסינים לפרוץ קו זה, חסרו להם הן ארגון טוב והן סיוע טוב. האבידות אשר סבלו כתוצאה מכך היו נכדות-מכדי-לשאת-בהן — אפילו בשביל הסינים.

באביב 1951 נבלמו הם, ואח"כ נדחקו אחורנית. בערך לאותו קו, בו היו ערוכים צבאותיהם, שעה שהחל המשא-ומתן על שביתת-נשק; אך הם לא ייחרו ללמוד לקח מכשלונם. במשך השנתיים שבאו לאחר מכן, שנות „תיקוף“ הדדי והיתגרות בתגרות, הגשימו הסינים התקדמות מפתיעה בקניית הידיעה ויכולת המעשה בכל הנוגע להתקפה ערוכה-מראש ומוכנה כדבעי. הם עדיין שמרו בעיקר על משקלם של מספרי האדם, אולם עם זאת פיתחו חריצות ניכרת בתכנון התקפותיהם וארגונן ובתיאום עצמת-האש של חיל-תותחנים, מרגמות וטנקים.

התקדמות זאת נתאפשרה תודות לרוסים אשר סיפקו הן ציוד חדש והן מדריכים בעלי אימון מעולה. אולם הדבר אשר הפתיע את פיקוד האו"ם היתה המהירות בה למדו הסינים, חרף השכלתם הצבאית המוגבלת, כיצד להפעיל כל-יגשק כבדים ולקיים את שליטת הפיקוד עליהם; והוא הדין — לגבי סידורי-

יחידה מצבא סין, המצוידת בטנקים יפניים ישנים, אשר נלכדו מידי הלאומניים.

אפילו כשעל עמדותיהם הונחתה אש עדיפה-בתרבה וכשקור-האספקה שלהם היו נתונים להתקפה מתמדת מן האויר.

בשביל כוחות או"מ — ובייחוד בשביל האמריקאים, אשר מעולם לא הקדישו תשומת-לב רבה ללחמה הגנתית — סיפקה קוריאה לקח שאין-ערור לו לגבי הבעיה של הדיפת התקפות-בהמון אשר מנחיתים אותן ומתמידים בהן עד תרמה. קוריאה היא שהקנתה לענין ההגנה חשיבות חדשה בעינים אמריקאיות. פרקי הלקח שנלמדו — בייחוד מדוגמתה של „דיביוזית הקהיליה הבריטית“ — זוכים עתה לשימוש ולסיגול באסכולות-האימון של צבא ארה"ב ובבתי-הספר-למטה שלו.

החשובים שבפרקי-לקח אלה אומרים כי את עמדות-ההגנה צריך להכין הכנה יסודית ביותר להגנה היקפית, להקיפן מעטה של תיל כבד ומוקשים, ולחפרן עמוק לתוך הקרקע; אישם של כל כלי הנשק הכבדים צריך שתהא מתואמת תיאום כה הדוק עד שניתן יהיה לרכזו תוך כדי שניות לגורה הקריטית; וגדוד הרגלים — הרי זקוק עתה לעצמת-אש העולה בהרבה אפילו על זו אשר היתה לו ב־1945. לא זו בלבד, אלא שחייבת לשרור משמעת כה מדוקדקת עד שניתן יהיה להנחית את אש הנשק-הקל בשטף נמרץ ביותר דוקא על פני „200 המטר האחרונים של ההסתערות“, אותו רגע בו תולם גל האויב בעמדות ההגנה.

הגבלות פוליטיות אשר הפנו את היתרונות הגיאוגרפיים לטובתם של הסינים בראש וראשונה. במשך השנתיים האחרונות של המלחמה ניתן לסינים להתרכז בהחזקת חזית צרה, בשטח הררי קשה שאינו אידיאלי להגן עליו — שעה שכוחות האו"מ (מנימוקים מדיניים) לא יכלו להשתמש בניידותם האסטרטגית העדיפה באויר ובים כדי לאגוף וללפות את אגפיו של היריב.

בדומה לכך — על-אף היות קו-התחבורה של הצבא הסיני פגיעים — נמצאו בסיסיו העיקריים, מקור רות-אספקתו אשר מעבר לנהר יאלו, מחוסנים בפני התקפות מן האויר; ושוב בשל שיקולים מדיניים.

בן-ברית רב-כוח

המסקנה הכללית הנה שמוטב להן למעצמות המערב, אף בהפיקן תועלת מגסיונות קוריאה, לא להפריז בכל זאת בנקיטה בלקח אשר למדהו שם. העובדה כי המלחמה נסתיימה ב„תיקר“ ובשביתת-נשק — אין בה משום יסוד לסברה כי לא ניתן היה להנחית לסינים תבוסה מכרעת בהיאבקות שהיתה נערכת ללא סייגים, ומובאת עד הסוף.

אכן, אין כמעט לפקפק בכך, כי לו נטלו על עצמן האומות-המאוחדות היאבקות כזו כי אז היתה עד מהרה מתרחבת עד להיותה מלחמת-עולם שלישית, אשר בה היתה רוסיה מוצאת בסין הקומוניסטית בן ברית כביר-כוח.

פרק-הזמן המכריע

לפי סיכומיהם של קצינים בריטיים וקנדיים נמצא שפרק-הזמן המכריע בעמידה בפני התקפות-בהמון אלו אינו נמשך אלא דקות ספורות; וכי הריכות של אש שתהיה בת-ממש, ותוך קטע-הזמן הקצר הזה, מצריך כלי-זין מרובים יותר, שליטה מהודקת יותר, ארגון מעולה בהרבה של קשר, מכפי שנדרשים בכל שאר צורות הלחימה, ומכפי שהיה רגיל במלחמת העולם השנייה.

שעה ששוקלים את הבעיה של התמודדות הצבא הסיני במלחמה יש לזכור כי בהיאבקות זו בקוריאה לא היה משום מבחן שלם לכוחם הצבאי של שני הצדדים, היות וכוחות האו"מ פעלו בתוך מסגרת של

כאשר האויב מתקדם — אנו נסוגים. כאשר הוא בורח — אנו מזנבים.
כאשר הוא נסוג — אנו רודפים. כאשר הוא עיף — אנו תוקפים.

מאיר שסה-מרגל